Αρχειακός Τόπος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

Αριθμός Τεκμηρίου 0799

Επιστολή του Γενναίου προς τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη σχετικά με τις στρατιωτικές εξελίξεις στην επαρχία Καρύταινας

15 Ιανουαρίου 1827

Ταυτότητα Εγγράφου *(Περίληψη)*

Ἐπιστολὴ τοῦ Γενναίου Κολοκοτρώνη πρὸς τὸν πατέρα τοῦ Θεόδωρο, μὲ τὴν ὁποία περιγράφει τὶς κινήσεις τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων καὶ τὶς ἀψιμαχίες γύρω ἀπὸ τὴν Καρύταινα. Συγκεκριμένα, ἀναφέρει τὴν κλοπὴ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες ζώων ἀπὸ τὸν καταυλισμὸ τῶν Αἰγυπτίων, κοντὰ στὸ Λεοντάρι. Ἀνάλογες ἐπιθέσεις εἶχαν κάνει οἱ Ἕλληνες καὶ στὸ Καλογεροβούνι. Στὴ συνέχεια, ἀναφέρει ὅτι θὰ μεταβεῖ στὴν ἐπαρχία Μυστρᾶ, ἂν καὶ οἱ Γιατράκοι τὸν ἐνημέρωσαν πὼς ἔχουν ἀφήσει τὸ κάστρο «ἀπεριόριστο» καὶ σκοπεύουν νὰ μεταβοῦν μαζὶ μὲ τὸν «Σωτῆρο» (ὁ Μιστριώτης Σωτῆρος Ζαχαρόπουλος;) στὴν Ἑρμιόνη (βλ. καὶ τὰ σχετ. [786], [790]). Ἐνημερώνει, ἀκόμη, πὼς ὁ Γεωργάκης Γιατράκος εἶχε διατυπώσει πολλὰ παράπονα καὶ καλεῖ τὸν πατέρα του νὰ γράψει καταπραϋντικὰ στοὺς Γιατράκους, γιατὶ εἶναι φίλοι τους καὶ δὲν πρέπει νὰ τοὺς δυσαρεστήσουν. Ἀκόμη, τὸν πληροφορεῖ γιὰ τὴν ἀναφορὰ ποὺ ἀπηύθυναν πρὸς τὴν Ἐθνοσυνέλευση κάποιοι πρόκριτοιτῶν γειτονικῶν ἐπαρχιῶν ζητώντας τὸν ἐφοδιασμὸ τοῦ φρουρίου τῆς Καρύταινας (βλ. σχετ. [791]), κάτι ποὺ τὸ θεωρεῖ ζωτικῆς σημασίας στὸν πόλεμο κατὰ τοῦ Ἰμπραὴμ πασᾶ, καὶ ζητᾶ τὴν ἄδεια νὰ μεταβεῖ ὁ ἴδιος στὴν Ἐθνοσυνέλευση γιὰ νὰτὴνὑποστηρίξει. Στὸ πρόσθετο σημείωμα ἀναφέρει ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες γιὰ τὴν ἀποστολὴ δύο περι κεφαλαίων ὡς δώρων στὸν Hamilton καὶστὸν Gordon, τὰ ἔξοδα γιὰ τὶς ὁποῖες θὰ ἀναλάμβαναν οἱ Κολοκοτρωναῖοι. Ἀκόμη, ἀναφέρεται στὴν ἀνάγκη προμήθειας κρέατος ποὺ θὰ τὸ κάνει «παστουρμᾶ»,γιὰ νὰ τὸ ἀποθηκεύσει γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ κάστρου τῆς Καρύταινας, τὴν ἐπισκευὴ τοῦ ὁποίου εἶχε ξεκινήσει ἀπὸ τὸν Δεκέμβριου τοῦ 1826 (βλ. σχετ.[781]). Τέλος, σχολιάζει ζητήματα ποὺ εἶχε θέσει ὁ πατέρας του σὲ δική του ἐπιστολή, ἡ ὁποία δὲν ἐντοπίστηκε στὸ ἀρχεῖο. Ὁ ἀναφερόμενος «Σαράντος» πρέπει νὰ εἶναι ὁ Σαράντος Παπαγιαννόπουλος ἀπὸ τὸ Βαλτέτσι (βλ. Φώτ. Χρυσανθόπουλος, Βίοι Πελοποννησίων ἀνδρῶν, σ. 219), ἐνῶ ὁ «Βανικιώτης» εἶναι ὁ Ἰωάννης Βανικιώτης (ἢ καὶ Βαγκιώτης), πρόσωπο τοῦ στενοῦ περιβάλλοντος τῆς οἰκογένειας Κολοκοτρώνη (βλ. Χρυσανθόπουλος, ὅ.π., σ. 182· καὶΧρ. Στασινόπουλος, Λεξικό, τ. 1, σ. 214-215). Τὸ παρὸν ἔχει δημοσιευτεῖ μόνο τμηματικὰ στὰ Ὑπομνήματα.

Προηγούμενες Εκδόσεις: Ὑπομνήματα, σ. 396-397.

Σεβαστὲ μου πάτερ!

Ἔλαβον τὰ ἀπὸ 30 καὶ 31 τοῦ παρελθόντος γράμματά σου μὲ τὸν Βανικιότην, καὶ ἴδα τὰ ἐν αὐτοῖς. Στοχάζομαι διόλου περιττὸν νὰ σοῦ ἐκτανθῶ εἰς ὅσα μοῦ γράφεις. Ἐν' ᾧ προχθὲς διὰ τοῦ Ναυπλίου σοῦ ἔγραφα εἰς πλάτος περὶ πάντων τῶν κατ' ἐμέ, κατὰ τὰς 10 τοῦ παρόντος ἐφάνηκεν ἓν σῶμα ἐχθρῶν εἰς τοὺς Λάκκους τὸν κάμπον ἕως ὀκτὼ χιλιάδες, μὲ πολλὰ φορτεῖα ζαηρέδων, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἀπέρασαν διὰ Τριπολιτζάν. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐκοιμήθηκαν εἰς τὸ Λοντάρι ἀποκάτω, καὶ ἐπῆγαν οἱ Ἕλληνες διὰ νυκτός κατ' ἐπάνω τους, καὶ χωριστὰ ὁποῦ τοὺς ἔκλεψαν ἕνα πλῆθος ζώων, τοὺς ἔδωσαν καὶ μίαν φωτιάν, ὥστε Κύριος οἶδε τὶ ἔγινε, ἐβάστηξαν τουφέκι ὀλίγον, καὶ ἔπειτα ἔφυγαν. Ἐπληγώθη ἐκεῖ τού Λιάκου Σινανιότη τὸ παιδί, καὶ ἄλλος ἕνας Ἕλλην, ἀβλαβῶς ὅμως. Ἐκοιμήθηκαν ἄλλα δύο βράδια εἰς τὸ Σαπολείβαδον, ἐπειδὴ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἐμβάσουν τὰς τροφὰς διὰ μιᾶς, διότι οἱ Ἕλληνες τοὺς ἔκλεψαν ὅλα τὰ ζῶα καὶ ἐκεὶ δὲν ἔλειψαν οἱ Ἕλληνες νὰ τοὺς πειράξουν, ἁρπάζοντές τους τὰ ζώα, καὶ σκοτώνοντας καὶ πολλούς. Χθὲς λοιπὸν ὁληνύκτα ἀπέρασαν διὰ κάτω καὶ [τοὺς] ἔπεσαν πολλοὶ Ἕλληνες κοντά. Δὲν ἠθέλησαν πανάθεμά τους νὰ ζυγώσουν ἐδὼ ὁλότελα, ἐν' ᾧ ἐπροσμέναμε νὰ ἔλθουν τοὐλάχιστον νὰ ἔλθουν νὰ ἰδοῦν, διὰ νὰ τοὺς δώσουμε κανέναν φόβον Θεοῦ, ἐπειδὴ ὄντας μὲ ὀλίγους ἐδώ, δὲν ἠμποροῦσα νὰ εὔγω παρέκει νὰ τοὺς κτυπήσω, διότι ὅσοι Ἕλληνες ἦσαν ἐδὼ πλησίον ἀκούωντας τοὺς ἐχθροὺς ἐπῆρε ὁ καθεὶς τὴν φαμελιά του καὶ τὰ πράγματά του καὶ ἔφυγαν. Ὁ ζαερές των ἦτον ἀπὸ παξιμάδι, ἅλας, καφφέ, ῥίζι, βούτυρον, ῥούμια, ἐνδύματα, παπούτζια, καὶ ἴσως να ἦχαν καὶ λουφέδες τῶν ἐν Τριπολιτζᾷ· ἀπὸ αὐτὰ τὰ

εἶδη τῶν ἐφοδίων τοὺς ἐπῆραν εἰς τὸ Καλογεροβοῦνι ὁ Σαράντος καὶ ἄλλοι Βαλτετζαῖοι δέκα φορτία, καμμίαν ζημίαν δὲν ἐπροξέννησαν οὔτε εἰς τὸν πηγαιμόν τους, οὔτε εἰς τὴν ἐπιστροφήν τους· ὁ Ἰμπραΐμης δὲν ἦτον κοντά, ἀλλ' ἔμεινεν εἰς Μοθώνην ὀλίγον ἀσθενής, ὡς ἕνα κρητικάκι καὶ αἰχμάλωτοι Τοῦρκοι μᾶς ἐπληροφόρησαν. Ἐμποδίσθημεν λοιπὸν ὡς ἐκ τούτου ἀπὸ τὸ νὰ πάμε εἰς Μιστρά, καὶ θέλει τὸ ἀκολουθήσομεν ἐπομένως· ἀλλ' οἱ Γιατράκοι μᾶς γράφουν, ὅτι τὸ Κάστρον τὸ ἄφησαν ἀπεριόριστον καὶ αὐτοὶ ἀναχωροῦν μὲ τοὺς πληρεξουσίους τῆς Σπάρτης διὰ ταὐτόσε πέρνοντες μαζί τους καὶ τὸν Σωτῆρον, καὶ προσκαλοῦντες καὶ τοὺς ἀντιφερομένους τους διὰ νὰ κριθῶσι, καὶ στοχάζομαι νὰ ᾖναι περιττός ὁ ἐκεῖ πηγαιμός μας, ἠμπορῶ ὅμως ἂν ἴδω ἄργητα ἀπὸ τὸ μέρος των νὰ τὸν ἀκολουθήσω μ' ὀλίγους καβαλαραίους. Ὁ Γιωργάκης Γιατράκος μοῦ γράφει πολλὰ παράπονα, καὶ στοχάζομαι νὰ ἔχῃ δίκαιον, διότι δὲν ἦτον καλὸν νὰ τοὺς δυσαρεστήσωμεν, ἐν' ᾧ ἐστάθησαν φίλοι μας καὶ πιστοὶ εἰς τὰς περισυνὰς περιστάσεις· ὅθεν κάμε του ἕνα γράμμα περιποιητικόν, διὰ νὰ τοῦ εὐγάλῃς τὴν ὑπόνοιαν ὁποῦ ἀπὸ τὸ μέρος μας ἔχει, καὶ ἐλπίζω νὰ εὐχαριστηθῇ μ' αὐτό. Ἐγὼ τοῦ ἔγραψα, καὶ θέλει τοῦ γράψω ὅσα στοχάζομαι ἀναγκαῖα ἀπὸ τὰς πέριξ ἐπαρχίας, δηλ(αδὴ) Ἀρκαδιᾶς, Λεονταρίου, Ἀνδρούσης, Φαναρίου, καὶ ἀπὸ τὴν Καρύταινα ἐγινε μία ἀναφορὰ πρός τὴν Συνέλευσιν, διὰ νὰ ἐφοδιασθῇ τοῦτο τὸ φρούριον καθώς προχθὲς σ' ἔγραφα καὶ διὰ νὰ πληροφορηθῶ καλὰ καλὰ ἂν ἔχω ἐλπίδας διὰ νὰ λάβω τρωφάς, θὰ ἔλθω ὁ ἴδιος νὰ τὴν παῤῥησιάσω, καὶ δώσαι μου τὴν ἄδειαν νὰ κατέβω, καὶ πάλιν νὰ ἐπιστρέψω, διότι στενοχωροῦμαι πολύ ὅταν τὸ βλέπω εὔκαιρον ἀπὸ τὸν ἀναγκαῖον ζαερέ, καὶ τὰ τείχη ξηρὰ δὲν μᾶς ὠφελοῦν, ὅθεν τὸ ὀγληγορότερον προσμένω ἀπόκρησίν σου περὶ τῆς καταβάσεώς μου αὐτόσε. Μένω δὲ ἐν τοσούτῳ μ' ὅλον τὸ σέβας.

Τῇ 15 Ἰανουαρίου 1827
ὁ υἱός σου
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης
[ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Θ. Ρηγόπουλου:]
Καρύταινα κἀγὼ σᾶς ταπεινῶ προσκυνῶ
ὁ ὡς υἱός σας θ. ῥηγόπουλος

[προσθήκη, μετὰ τὶς ὑπογραφές:]
Τὰς περικαφαλαίας διὰ τὸν Ἅμιλτων καὶ Γόρδωνα, θέλει τὰς στείλω ἀκολούθως, μὲ τὸν Ἀναστάση.– Διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦ Γρύβα, πρέπει νὰ ᾖμαι κάτω ἐγὼ ὅταν ἔλθῃ ἀπὸ Ζάκυνθον, νὰ το παραδώσω, φθάνει ὅμως ἐντός ὀλίγου.– Τοὺς πληρεξουσίους ὡς μοῦ γράφεις ἐβίασα, καὶ οἱ τοῦ Πύργου φθάνουν ὀγλήγορα, καθὼς καὶ ὁ ἕνας τῆς Ἀνδρούσης, οἱ Γαστουναῖοι ὅμως δὲν ἠξεύρω τὶ κάμνουν.– Ἀκόμη τὸν Βανικιότην δὲν τὸν ἀντάμωσα νὰ μοῦ εἴπῃ τὰ ὅσα στοματικώς τοῦ ὠμίλησες, ἐπειδή ἤρχετο μὲ τὴν φαμελιάν του, καὶ εἰς τὸν δρόμον του ἠκολούθησε χειμώνας, καὶ ἔμειναν εις Μαγούλιαναν.
Πατέρα! χωριστὰ ἀπὸ τὰ πολλὰ ἐφόδια, ὁποῦ τὸ φρούριον τοῦτο χρειάζεται, τοῦ ἀναγκαιεῖ καὶ πολύ κρέας διὰ παστρουμά, καὶ ἐπειδή τὰ τρυγυρινὰ τοῦτα χωρία ἀπηύδησαν δίδοντας, νὰ μοῦ στείλῃς μίαν διαταγὴν πρὸς τὸν Ζαχαρόπουλον διὰ νὰ μοῦ δώσῃ τὰ γενικὰ ἐκεῖνα σφακτὰ ὁποῦ ἔχει, διὰ νὰ τὸ οἰκονομήσω, τὴν ὁποίαν προσμένω ἄφευκτα ὅσο τάχος.

[προσθήκη στὸ περιθώριο, ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Γεν. Κολοκοτρώνη:]
γρόσια νὰ δίδουμε ἡμεῖς
ὁ υἱός Σου Ἰωάννης

[πλαγίως, ἀπὸ ἄλλο χέρι:]
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης
Καρύταινα τῇ 15 Ἰαννουαρίου 1827

Ἔμεινε τὸ παρὸν ἕως σήμερον. Τὸ γράμμα σου τῶν 6 τοῦ παρόντος ἔλαβον, ἐνεχείρησα τοῦ στρ. Μήτρου, τὸ τῆς Ἀρκαδίας, ὅστις εὐρεθεὶς ἐδὼ σὲ ἀσπάζεται· ἔστειλα καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας ἀντίγραφα τοῦ γράμματος τοῦ κυρίου Κουντουριώτη. Οἱ πληρεξούσιοι τῆς Γαστούνης ἐξεκίνησαν ἀπὸ προχθές, κατόπιν των φθάνουν καὶ ὅσοι ἄλλοι ἐλλείπουν.– Τὰ ὅσα μὲ γράφεις διὰ τὴν τυπογραφίαν καὶ Σχολεῖον θέλει τἀκολουθήσω. Πάσχομεν ὅμως ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα εκεῖνα... ὁ σκοπός μου ὅμως εἶναι τέλειος καὶ ἀποφασιστικός δι' αὐτά.

Αριθμός Τεκμηρίου
0799

Τίτλος
Επιστολή του Γενναίου προς τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη σχετικά με τις στρατιωτικές εξελίξεις στην επαρχία Καρύταινας

Ημερομηνία Σύνταξης
15 Ιανουαρίου 1827

Τόπος Σύνταξης
Καρύταινα

Συντάκτης
Κολοκοτρώνης Γενναίος

Αποδέκτης
Κολοκοτρώνης Θεόδωρος

Είδος Εγγράφου
Πρωτότυπο

Διαστάσεις
196mm × 288mm

Αρ. Φύλλων
1

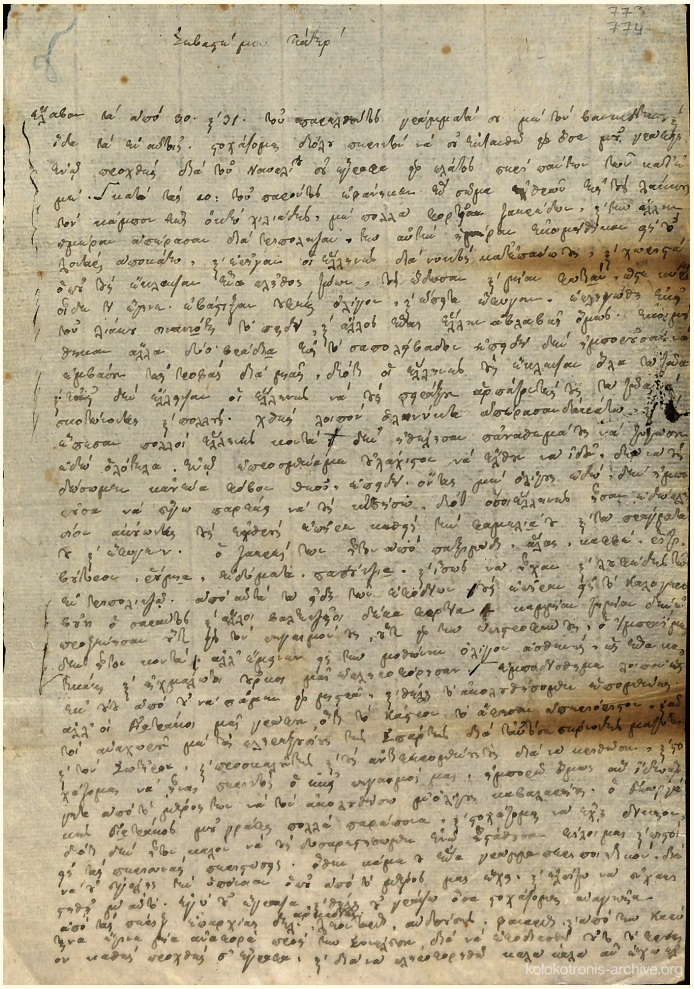
Γλώσσα
Ελληνικά

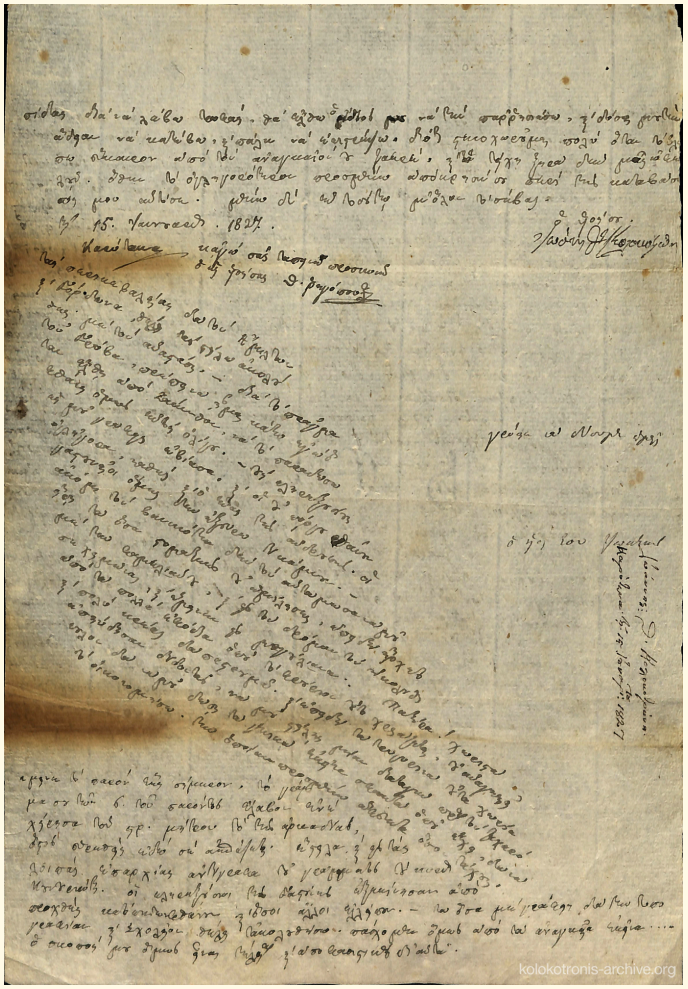
Προέλευση
ΑΡΧΕΙΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Διεύθυνση
kolokotronis-archive.org/items/code/0799

Μεταγραφή-Σχολιασμός: Βασίλης Παναγιωτόπουλος, Δημήτρης Δημητρόπουλος, Βαγγέλης Σαράφης, Σάκης Δημητριάδης
Έλεγχος μεταγραφής: Αγαμέμνων Τσελίκας

Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση 4.0 Διεθνές (CC BY-NC 4.0).

kolokotronis-archive.org